

THESEUS Wat vliegt de tijd, Hippolyta. Nog vier dagen, dan komt de nieuwe maan, en dan kunnen we eindelijk trouwen. Toch lijken die vier dagen eindeloos en stellen ze mijn geduld zwaar op de proef.

HIPPOLYTA Vier dagen worden snel vier nachten, Theseus. Dan zal de maan ons feest verlichten, de hele nacht lang.

THESEUS Philostratus, zorg ervoor dat er voldoende jong volk op ons feest is en dat ze zich uitstekend kunnen amuseren. Ik wil geen melancholie op ons huwelijk.

PHILOSTRATUS AF

THESEUS Hippolyta, ik heb je volk veroverd en dat heeft je pijn gedaan, dat weet ik, maar we zullen trouwen op een andere manier, met pracht en praal, de stad zal er nog jaren over spreken.

EGEUS – HERMIA – LYSANDER – DEMETRIUS OP

EGEUS Mijn gelukwensen, heer hertog.

THESEUS Dank u, Egeus, beste vriend. Maar... scheelt er iets?

EGEUS Inderdaad, ik ben razend. Kijk, heer hertog, deze man, Demetrius, heb ik aan mijn dochter Hermia beloofd. Maar die hier – schiet op, kerel – heeft haar hart gestolen. Ja, jij, Lysander, je schreef voor haar gedichten en liefdesliedjes, die je 's nachts als een valse kater kwam zingen onder haar raam. Je hebt haar hoofd op hol gebracht met ringetjes, chocolaatjes en armbandjes, prullen waarvan je weet dat een jonge vrouw ze niet kan weerstaan. Als een ordinaire straatschooier heb je haar hart gestolen en mijn gehoorzame dochter in een nukkelig nest veranderd.

 Als zij vandaag, in uw aanwezigheid, niet belooft met Demetrius te trouwen, dan moet ik de oude wetten van Athene gehoorzamen. Mijn dochter is van mij en ze zal doen wat ik zeg. Ofwel trouwt ze met Demetrius of ze wordt vandaag nog ter dood gebracht.

THESEUS Wat heb je daarop te zeggen, Hermia? Denk goed na voor je antwoordt. Je bent jong en mooi, maar je moet je vader gehoorzamen. En geef toe, Demetrius is toch een goede partij?

HERMIA Lysander ook.

THESEUS Daar heb je gelijk in, maar hij heeft de steun van je vader niet.

HERMIA Mijn vader zou met mijn ogen moeten kijken.

THESEUS Jouw ogen moeten met zijn verstand kijken.

HERMIA Heer hertog, ik weet niet of het wel gepast is dat ik het woord tot u richt, maar ik zou u graag iets willen vragen. Stel dat ik niet met Demetrius trouw, wat is dan het ergste wat er met mij kan gebeuren?

THESEUS Sterven. Of de rest van je leven zonder mannelijk gezelschap doorbrengen in een klooster. Denk dus goed na. Zou een nonnenkleed iets voor jou zijn? Voor altijd opgesloten in een somber klooster? Zelfs een geplukte roos is gelukkiger dan één die aan een dorre tak geboren wordt, niet wordt aangeraakt en uiteindelijk eenzaam sterft.

HERMIA Ik wil liever eenzaam sterven, dan mijn leven te moeten slijten aan de zijde van Demetrius. Zijn aanwezigheid verstikt me. Ik wil hem niet.

THESEUS Neem geen overhaaste beslissingen, Hermia. Wacht nog vier dagen, dan trouw ik met mijn Hippolyta. Zorg dat je dan je beslissing genomen hebt: of je trouwt met Demetrius, zoals je vader dat wil, of je kiest voor een kloosterleven in armoede en zonder liefde.

DEMETRIUS Geef toe aan je vader, Hermia. En jij verdwijnt beter, Lysander. je hebt geen enkel recht op haar.

LYSANDER Haar vader is verliefd op jou, Demetrius. Waarom trouw je niet met hem? En geef Hermia aan mij.

EGEUS Ja, ik hou van hem, Lysander, en daarom krijgt hij alles wat ik heb. Ik geef hem graag mijn dochter.

LYSANDER Ik ben ook een edelman, net als hij, mijn rijkdom is even groot en mijn kwaliteiten overtreffen de zijne. Bovendien houdt Hermia ook van mij. Trouwens, iedereen weet dat Demetrius al een lief heeft – sta niet zo te kijken, jongen! – hij heeft Helena, de dochter van de oude Nedar verleid. Ze is stapelgek op hem, maar hij houdt haar aan het lijntje. Leer eens kiezen, man!

THESEUS Rustig Lysander, ik heb die roddels ook gehoord en ik wil het er met Demetrius zeker eens over hebben. Goed, Egeus en Demetrius, jullie komen nu onmiddellijk met mij mee. Ik wil jullie onder vier ogen spreken. Hermia, je doet best wat je vader wil. Anders zal ik de wetten van de stad streng toepassen en je weet wat dat betekent: de dood of het klooster. Heren, laten we gaan.

ALLEN AF BEHALVE LYSANDER EN HERMIA

LYSANDER Wat is er, Hermia, je ziet zo bleek?

HERMIA Bleek van verdriet. Wat moeten we nu doen?

LYSANDER Ik bedenk wel iets. Verdomme, er is toch altijd iets! Een verschil in leeftijd, of de ouders worden het niet eens. En als het dan wel lukt, komt er oorlog, ziekte of dood. Geluk is een schaduw, een droom, een bliksemschicht die al weer verdwenen is voor je z'n licht gezien hebt.

HERMIA We moeten geduld hebben, Lysander.

LYSANDER Je hebt gelijk, Hermia. Luister, ik heb een tante die op zeven mijl van Athene woont. Ze heeft geen kinderen, is schatrijk en beschouwt mij als haar enige zoon. In haar dorp kunnen we trouwen, want daar tellen de wetten van Athene niet. Dus, als je echt van me houdt, sluip dan morgenavond uit je vaders huis. Ik zal op je wachten in het bos, een mijl buiten de stad. We spreken af op die plek waar je dikwijls met Helena geweest bent, weet je nog? Zweer dat je zult komen.

HERMIA Ik zweer het, Lysander, bij alles wat me lief is, ik zweer het. morgen kom ik naar het bos.

LYSANDER Dank je, schat. Hé, daar komt Helena aan.

HELENA OP

HERMIA Je ziet er weer stralend uit, Helena!

HELENA Stralend? Zeg dat niet! Jij straalt. Jij bent mooi, want Demetrius vindt je mooi. Hij is gek van de schittering in je ogen, de klank van je stem, de geur van je huid... Geef me een kus, Hermia, dat jouw schoonheid mij kan besmetten. Leer mij om te zijn zoals jij, leer mij om Demetrius' hart alleen voor mij te doen kloppen.

HERMIA Ik kan er niks aan doen. Zelfs als ik boos ben, blijft hij smoorverliefd kijken.

HELENA Jouw boosheid is een glimlach voor hem.

HERMIA Als ik hem uitscheld, wil hij me bespringen.

HELENA Als ik spring, springt hij opzij...

HERMIA Hoe meer ik hem haat, hoe meer hij me achtervolgt.

HELENA Hoe meer ik hem bemin, hoe meer hij mij haat.

HERMIA Helena, ik kan er toch ook niks aan doen dat hij zo gek doet.
HELENA Nee, maar je schoonheid wel!

HERMIA Luister Helena, hij zal me niet meer zien. Lysander en ik vluchten weg uit de stad. Voor ik Lysander leerde kennen was Athene een paradijs, maar nu heeft onze liefde die hemel veranderd in een hel.

LYSANDER We zullen je ons plan vertellen, Helena, maar mondje dicht!
Morgennacht, bij volle maan, zullen Hermia en ik Athene voorgoed verlaten. Geen muur in Athene zal hoog genoeg zijn om ons tegen te houden.

HERMIA Weet je nog, die plek in het bos waar we vroeger zo vaak kwamen? Daar zullen we afspreken. Daar zal onze reis beginnen, weg van Athene op zoek naar nieuwe vrienden in een betere wereld. Vaarwel, Helena. Ik hoop dat je gelukkig zult worden bij je Demetrius. Lysander, hou je woord. Nog één nacht, nog één nacht en dan zullen we voor altijd samen zijn.

LYSANDER Je kunt erop rekenen.

HERMIA AF

LYSANDER Vaarwel Helena, Ik ben er zeker van dat je gelukkig zult worden bij Demetrius.

HELENA Hoe oneerlijk is alles verdeeld. Iedereen in Athene vindt mij even mooi als Hermia, maar wat heeft het voor zin? Demetrius vindt dat niet. Hij wil niet zien wat iedereen ziet. Liefde kijkt niet met het verstand, daarom wordt Cupido blind afgebeeld. We zijn allebei gek, hij op Hermia's mooie ogen en ik op hem. Hij had me nochtans beloofd dat ik de ware was, maar die belofte verdween als sneeuw voor de zon toen hij Hermia zag.
Ik zal hem vertellen dat Hermia wil vluchten. Gegarandeerd zal hij haar volgen naar het bos... en mij bedanken voor mijn waarschuwing. Alhoewel, misschien krijg ik wel stank voor dank? Ik ga beter mee, de hele reis, heen en terug.